

OSZALIĆ (1) *vb pf*

o prawdopodobnie jasne (tak w oszaleć); a *pochylone*.

[*inf* oszalić.] ◇ *fut* 2 sg oszâlisz. ◇ [3 sg oszâli. ◇ *praet* 3 sg *m* oszâlił. ◇ *con* 3 sg *f* by oszâliła.]

Sł stp, Cn brak, Linde XVI – XVIII w.

Omamić, otumanić, oszukać [kogo]: Twój ci grzech będzie gośpodze Gdyć mu tą rzecz łep ogłodze Bo ifcie prawdę rzec mużę Oszalis [!] niewinną dużę *RejFóz* D5; [Iáko Klimunt [...] Zołdaná ofzalił/ y z koniem mu vćiekł *HistOtton* 91; Teodor Írogo nań poźrzał/ mowiąc: A iuż mię ták ofzalić/ vkázuiąc mi miełzek próżny podobny onemu. Mowięć Pánie Grábio/ nie łzal mną *HistFort* P3; Patrz tego mędrka starego, Jak ci ruszył mózgu swego! Na lata sobie rozdzielił Pacierz i tak mie oszalił. *DramStp* I 642; A jeśli ta śpiża za was dźwiękiem Boga chwali, Pewnie was głucha modlitwa śpiżana oszali. *BogowieFalsz* 220; áby go obłudność [!] światá tego nie ofzaliłá. *WerWiz* 45].

[*oszalić co czym*: czyniąc to iáko Kuglarz który wzrok ludzki íwymi błáżeńftwy łacno ofzalić vmie. *KrowObraz* Gv.]

Synonimy: oszukać, oszwabić, zdradzić, zmylić, zwieść.

Formacje współrdzenne cf SZALEĆ.

Cf **OSZALONY**